

یادداشت

آب پاکی روی دست کارگران و بازنشستگان

زهره قلیچی

وزیر کار آب پاکي را روی دست کارگران ریخت و افزایش حقوق کارگران را غیرممکن دانست. این داستان از آنجا شروع شد که سال گذشته حداقل دستمزد طوری تعیین شد که به مذاق کارگران خوش نیامد. آن روز وقتی آقای وزیر دست به ریشتن کشید تا طرفین دعوا روی رقم ۳۵ درصد افزایش حقوق توافق کنند، چهره‌های درهم تیم کارگری شورای عالی کار از این خبر می‌داد که حتی اگر طرف کارفرما هم با این امر رضایت داشته باشد، کارگران با این موضوع کنار نخواهند آمد.

از آن روز تا همین امروز بارها و بارها از دورن جامعه کارگری این خبر به گوش رسیده که حاضران در این حوزه نسبت به این میزان از افزایش حقوق دل‌چرکین هستند و در پی راهکاری می‌گردند تا بتوانند برای به دست آوردن آنچه حق خود می‌دانند، آن را به کار گیرند. از گوشه و کنار جامعه کارگری هم تا همین امروز دامن این صدا به گوش رسیده است که کارگران از افزایش این میزان دستمزد ناراضی‌اند. حتی این سخن هم چندباری نقل‌قول شد که در آن جلسه، تیم کارفرمایی شورای عالی کار (منهای دولت به عنوان بزرگ‌ترین کارفرمای کشور) بسا ارقام بالاتری برای افزایش حقوق هم راضی بوده‌اند اما طرف دولت در این شورای سه‌جانبه با را در یک کشش کرده و دست را بر ریش‌ها کشیده تا افزایش حقوق از ۳۵ درصد بیشتر نشود. حالا که دوباره اعتراضات بخشی از جامعه کارگری و نارضایتی آنها به گوش می‌رسد، وزیر کار آب پاکي را روی دست کارگران ریخته که افزایش حقوق پارامترهای مختلف حقوق کارگران دیگر قابل تصور نیست و احتمال افزایش حق مسکن کارگران را از اساس منافی دانست.

صولت مرتضوی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، افزایش حق مسکن کارگران در سال جاری را کاملا منتهی دانست. او در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران گفت: ما حداقل حقوق و دستمزد کارگران را ۳۵ درصد افزایش دادیم. نمایندگان کارگران و کارفرمایان به اتفاق نظرشان این بود که آیتم‌های اصلی افزایش پیدا کند، شورای عالی کار هم پیشنهاد دیگری در این حوزه نداشتند.

این در حالی است که پیش از این، مقامات وزارت کار بارها در مورد احتمال اصلاح مصوبه مزدی و افزایش حق مسکن کارگران سخن گفته بودند؛ حتی در مرحله‌ای، کارگران در انتظار ابلاغ افزایش ۳۵ درصدی حق مسکن ۱۴۰۳ بودند.

منتفی شدن قطعی افزایش حق مسکن، با انتقادات کارگران مواجه شده است و اعضای کارگری شورای عالی کار معتقدند این رویکرد دولت نادرست است. محسن باقری در این رابطه به ایلنا گفته است: مزد ۱۴۰۳ بدون امضای نمایندگان کارگری به تصویب رسیده و بدون تردید باید اصلاح شود.

به گفته او، اعضای کارگری منتظر برگزاری مذاکرات مزدی هستند؛ قرار بوده در اردیبهشت یک نشست شورای عالی کار برگزار شود ولی وزارت کار در این زمینه اهمال کرده است. این عضو کارگری شورای عالی کار تأکید دارد که مزد ۱۴۰۳ بدون رعایت قانون به تصویب رسیده و نرخ تورم و سید معیشت در آن لحاظ نشده است.

این در حالی است که پیش‌تر عضو کارگری شورای عالی کار در گفت‌وگو با «شرق» تأکید کرده بود تمام روش‌ها اعم از امضانکردن صورت‌جلسه شورای عالی کار را پیش از این آزموده‌اند و هیچ‌کدام از این روش‌ها عملا تأثیری نداشته است.

بازنشستگان شکایت کردند

داستان اعتراض به افزایشِ مزد، فقط به کارگران محدود نمی‌شود. بازنشستگان هم که دچار سندروم محاسبه تورم و مقایسه آن با افزایش حقوق خود شده‌اند هم وقتی سرعت افزایش قیمت‌ها را دیدند، کاشنه چه‌کنم دست گرفته و در امتداد اعتراضات کار و بی‌گانه خود در یک فقره، نامه‌ای به دیوان عدالت نوشتند تا شاید آنها به کمک این قشر بیایند. این نامه هفته دوم اردیبهشت سر از سایت کارزار درآورد تا به مدد امضاهایی که به پیوست آن نقش می‌بندد، بتواند گره‌ای از کار فروسفته بازنشستگان باز کند. در متن این نامه که با عنوان «اعتراض به افزایش دستوری و فرمایشی حقوق بازنشستگان خلاف ماده ۹۶ و ۱۱۱ قانون تأمین اجتماعی» خطاب به «رئیس محترم دیوان عدالت اداری» نوشته شده، آمده است: «با توجه به آرای دیوان عدالت اداری، افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی باید بر اساس ماده ۹۶ باشد؛ با عطف به آرای وحدت رویه ۲۰۶ و ۵۸۴ و ۵۸۵ مورخه ۱۳۹۰/۱۲/۲۳ مبنی بر وظیفه و تکلیف دولت بر افزایش حقوق بازنشستگان و اعمال ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نسبت به آرای شماره ۵۸۴ و ۵۸۵ مورخه ۱۳۹۴/۱۰/۲۲ که شایان ذکر است آرای صادره از سوی هیئت عمومی دیوان عدالت اداری قابل اعتراض نبوده و قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد، لذا ما امضانگندان این کارزار نسبت به تحمیل دستوری و فرمایشی حقوق سال ۱۴۰۳ بازنشستگان برخلاف ماده ۹۶ و ۱۱۱ سازمان تأمین اجتماعی اعتراض داشته و نیاز است تا مجلس شورای اسلامی و اداره تطبیق قوانین مجلس و دیوان عدالت اداری با جدیت در جهت دفاع از جایگاه و اعتبار سازمانی خودشان ورود نموده و از خدشه‌دار نمودن و قانون‌گریزی محرز دولت و سازمان تأمین اجتماعی برخوردار قانونی لازم را به عمل آورند».

حالا اما خبر آمده که علاوه بر آنکه با افزایش حقوق کارگران مخالفت شده است، ظاهرا دیوان عدالت، شکایت جمعی از بازنشستگان در مورد اجرایی‌نشدن ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی در سال گذشته را مردود دانسته است.

ایلنا درباره این موضوع نوشته است: بازنشستگان و مستمری‌بگیران سازمان تأمین اجتماعی از افزایش ۳۵ درصدی مستمری‌ها ناراضی هستند و آن را در تضاد با ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی می‌دانند؛ ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی تأکید دارد که افزایش سالانه مستمری بازنشستگان بایستی به اندازه افزایش هزینه‌های زندگی باشد و حالا بازنشستگان قصد دارند از تأمین اجتماعی و دولت به دیوان عدالت شکایت کنند.

این در حالی است که منابع خبری ایلنا از رشدن شکایت سال گذشته جمعی از بازنشستگان در دیوان عدالت خبر می‌دهند؛ ظاهرا دیوان عدالت شکایات بازنشستگان تأمین اجتماعی به عدم اجرای قانون در افزایش مستمری ۱۴۰۲ را وارد ندانسته است. البته این رای هنوز منتشر و رسانه‌ای نشده است. در این شرایط، مشخص نیست شکایات بازنشستگان درمورد مستمری ۱۴۰۳ در کجا خواهد رسید.

آنچه تاکنون مشخص شده این است که گویا دولت در مطلبی نانوشته که معلوم نیست قانون است یا چیز دیگر؛ احتمالا اعتقاد دارد اگر هرکدام از این پارامترها تغییر کند نشانه‌ای از عقب‌نشینی در آن است که نباید به آن تن داد. اینکه این موضوع چقدر درست است یا غلط معلوم نیست اما از روی رفتار چنین تحلیل می‌شود.

آب پاکي روی دست کارگران و بازنشستگان

وزیر کار آب پاکي را روی دست کارگران ریخت و افزایش حقوق کارگران را غیرممکن دانست. این داستان از آنجا شروع شد که سال گذشته حداقل دستمزد طوری تعیین شد که به مذاق کارگران خوش نیامد. آن روز وقتی آقای وزیر دست به ریشتن کشید تا طرفین دعوا روی رقم ۳۵ درصد افزایش حقوق توافق کنند، چهره‌های درهم تیم کارگری شورای عالی کار از این خبر می‌داد که حتی اگر طرف کارفرما هم با این امر رضایت داشته باشد، کارگران با این موضوع کنار نخواهند آمد.

از آن روز تا همین امروز بارها و بارها از دورن جامعه کارگری این خبر به گوش رسیده که حاضران در این حوزه نسبت به این میزان از افزایش حقوق دل‌چرکین هستند و در پی راهکاری می‌گردند تا بتوانند برای به دست آوردن آنچه حق خود می‌دانند، آن را به کار گیرند. از گوشه و کنار جامعه کارگری هم تا همین امروز دامن این صدا به گوش رسیده است که کارگران از افزایش این میزان دستمزد ناراضی‌اند. حتی این سخن هم چندباری نقل‌قول شد که در آن جلسه، تیم کارفرمایی شورای عالی کار (منهای دولت به عنوان بزرگ‌ترین کارفرمای کشور) بسا ارقام بالاتری برای افزایش حقوق هم راضی بوده‌اند اما طرف دولت در این شورای سه‌جانبه با را در یک کشش کرده و دست را بر ریش‌ها کشیده تا افزایش حقوق از ۳۵ درصد بیشتر نشود. حالا که دوباره اعتراضات بخشی از جامعه کارگری و نارضایتی آنها به گوش می‌رسد، وزیر کار آب پاکي را روی دست کارگران ریخته که افزایش حقوق پارامترهای مختلف حقوق کارگران دیگر قابل تصور نیست و احتمال افزایش حق مسکن کارگران را از اساس منافی دانست.

صولت مرتضوی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، افزایش حق مسکن کارگران در سال جاری را کاملا منتهی دانست. او در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران گفت: ما حداقل حقوق و دستمزد کارگران را ۳۵ درصد افزایش دادیم. نمایندگان کارگران و کارفرمایان به اتفاق نظرشان این بود که آیتم‌های اصلی افزایش پیدا کند، شورای عالی کار هم پیشنهاد دیگری در این حوزه نداشتند.

این در حالی است که پیش از این، مقامات وزارت کار بارها در مورد احتمال اصلاح مصوبه مزدی و افزایش حق مسکن کارگران سخن گفته بودند؛ حتی در مرحله‌ای، کارگران در انتظار ابلاغ افزایش ۳۵ درصدی حق مسکن ۱۴۰۳ بودند.

منتفی شدن قطعی افزایش حق مسکن، با انتقادات کارگران مواجه شده است و اعضای کارگری شورای عالی کار معتقدند این رویکرد دولت نادرست است. محسن باقری در این رابطه به ایلنا گفته است: مزد ۱۴۰۳ بدون امضای نمایندگان کارگری به تصویب رسیده و بدون تردید باید اصلاح شود.

داستان ماندن کارگران در «سر گذر» تا این ساعت از روز، داستان انتظار است و چشم‌به‌راهی! چشم‌به‌راه کار و چشم‌به‌راه معیشت که هیچ‌وقت انگار تمامی ندارد. روایت ماندن و نشستن در «سر گذر» حکایت کنش‌آمدن زمان است هنگامی که «کش‌لقمه» را زیر دندان گرفته‌ای و هرقدر می‌کشی، پنبیر مالدیده‌شده و حرارت‌خورده روی کش‌لقمه، کش می‌آید. کارگران ساختمانی به غلط فصلی خوانده شده‌اند. کارگر فصلی لااقل همه روزهای یک فصل را سر کار می‌رود. اما اینها که اینجا در سر گذر صدر نشسته‌اند (یا در گذرهای دیگری نه تنها در فصل سرما کار گیرشان نمی‌آید که همین روزهای بهاری و تابستان که پر کار بوده اوج روزهای کاری‌شان باشد، سر کار نیستند! تازه اگر سر کار بروند و ناغافل آجری بر سروکله‌شان بخورد چه؟...

دوباره بیمه

ماجرای بیمه کارگران ساختمانی هنوز به انتها نرسیده است. داستانی که حکایتش به سال‌های خیلی دور برمی‌گردد و معلوم نیست چرا و به چه علت از آن روز در سال ۱۳۱۱ که نخستین قانون درباره کارگران ساختمانی تصویب شد و درباره «غرامت به کارگران فعال در عملیات ساختمانی و خانواده آنها، در صورت بروز انواع آسیب، ازکارافتادگی و حتی فوت» تصمیماتی گرفته شد. تا امروز که عصر داده‌های دیجیتالی است و می‌توان به مدد تکنولوژی، جنسیت پشه را روی آسمان تعیین کرد، هنوز نمی‌توان موضوعات این حوزه را سامان داد و هنوز که هنوز است، دعوا بین طرفین داستان «بیمه کارگران ساختمانی» وجود داد. حکایتی که خیلی پیش‌تر شروع شد و در دهه ۸۰ بحث آن بالا گرفت و موضوع «طرح ساماندهی کارگران ساختمانی» به عنوان اولویت مطرح شد.

اینکه این ماجرا یعنی ساماندهی کارگران چه مدت در جریان است، مسئله اصلی نیست اما قرار بوده از سنوات دور در دهه ۸۰، کارگران ساختمانی سامان پیدا کنند تا از ماحصل این سامان‌یافتن هم بشود از پراکندگی آنها در سطح شهر و نمای نسبتا بدنشستن آدم‌های حیران و سرگردان «سرگذر» جلوگیری کرد و هم بتوان آنها را زیر چتر حمایت‌های اجتماعی درآورد، حمایت‌هایی مانند بیمه که اگر روزی از سر حادته آجری پرتاب شد و بر سر کارگری با چنین مشخصات خورد، خانواده‌اش از درد بی‌بولی، چاره چه‌کنم دست نگیرند. اما معلوم نیست در این ساختار بوروکراتیک سخت این مُلک، چه می‌گذرد که از آن سال‌ها تاکنون هنوز، این ماجرا به اتمام نرسیده و با وجود اینکه همین چندی پیش، رئیس جمهوری نیز قانون بیمه کارگران ساختمانی را با قید فوریت ابالت کرد و قرار هم این بود که سازمان تأمین اجتماعی آن را اجرا کند، هیچ نشانی از انجام بی‌قید ماجرا وجود ندارد و فضا طوری است که گویی هر چه رسانه‌ها می‌نویسند و هم گوش کسی به حرف‌ها و دغدغه‌های این چنینی، به‌هکار نیست.

همین چندی پیش ایسنا گزارش‌زی نوشت و در آن تأکید داشت که با وجود دستور رئیس جمهوری درباره بیمه کارگران ساختمانی، خبری از این موضوع نیست و دورنمایی هم از چنین بیمه‌ای به چشم و البته نظر نمی‌آید. بعد هم گویا، سازمان تأمین اجتماعی پاسخ داده بود که خبر چنین نیست و ما ۱۰ هزار سهمیه برای بیمه کارگران ساختمانی در نظر گرفته‌ایم. این موضوعات در حالی مطرح می‌شود که بسیاری از آدم‌هایی که روزها را تا بی‌گانه، سر گذر می‌نشینند تا نان به کف بیاورند، روح‌شان هم از این کشمکش‌ها خبری ندارد.

عده و عُدّه ساختمانی

از تعداد دقیق کارگران ساختمانی اطلاعی در دست نیست. هرآزگاهی هم که این گروه از کارگران که زبانی برای دفاع از خود ندارند با زور سر از صفحات روزنامه‌ها یا خبرگزاری‌ها در می‌آورند هم نشانه‌ای از تعداد دقیق آنها پیدا نمی‌شود. با این

آمارهای متناقض در صنعت ساختمان

فهرست ناتمام بیمه

عکس مجیدی مصوری ایلنا

است. از لابه‌لای جمعیت خودم را پیش می‌برم و از بله‌ها می‌روم و در نهایت از خیابان شریعتی سر درمی‌آورم. هوا اینچا بهتر از ایستگاه ابتدایی است که سوار شده بودم. هرچند بازهم اگر قرار باشد آن داستان بمد حیات و مفرح ذات تکرار شود، دوباره چند سرفه، آن تصویر روبیایی شیخ شیرازی سده هفتمی را به هم خواهد ریخت. تا زیر پل صدر پیاده، راه چندانی نیست. دو ردیف آدم کنار هم نشسته‌اند و دارند انتظار ناچی‌ای را می‌کشند که از راه برسد و آنها را با خود به تخریب ساختمانی ببرد یا به انجام کاری بگمارد. هر چه هست می‌خوانند فقط از اینجا بروند، بروند تا محصول این رفتن، کاری باشد که با بازو انجام می‌شود و نهایتش نانی می‌شود در کف سفره‌ا سفره‌ای که لامحالّه باید ابر و باد و مه و خورشید و فلک در این روزهای سخت دست به کار شوند تا «کارگر ساختمانی سر گذر، نانی به کف بیاورد و در آن بگذارد، شاید که شرمنده اهل و عیال نشود!»

حمیدرضا عظیمی

بر سیستم تنفسی تحمیل می‌کند تا حواست باشد که وسط شلوغی شهری مثل تهران؛ نه گلستان به کارت می‌آید و نه بوستان...
...قطار ترمزی می‌کشد و صدای لنت‌های نخراشیده و تراشیده‌اش از توی جمعیت عبور می‌کند و از درون واگن‌ها خودش را به گلزونی گوش می‌رساند و درست وقتی توقف می‌کند صدای خامنی که همیشه توی ایستگاه‌ها و بنگ‌ونگش به گوش می‌رسد، نشان می‌دهد اینجا ایستگاه متروی صدر است. بقیه‌اش ساده

حال تخمین زده می‌شود حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار کارگر ساختمانی در ایران وجود داشته باشد که بر اساس اطلاعات منتشرشده توسط منابع رسمی، ۷۰۰ تا ۹۵۰ هزار نفر آنها تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی هستند و رزقی در حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار کارگر ساختمانی نیز همچنان در صف انتظار بیمه‌گذاری قرار دارند.

سازمان تأمین اجتماعی نیز هفته پیش وقتی داشت گزارش می‌داد که «هیچ کارگر ساختمانی واقعی را از فهرست افراد

مشمول این بیمه حذف نکرده و نمی‌کند» تأیید کرد. «در حال حاضر، بیش از ۷۰۰ هزار کارگر فعال ساختمانی تحت پوشش تأمین اجتماعی وجود دارد و نزدیک به ۹۰ هزار نفر از این کارگران نیز با احراز شرایط قانونی، مستمری‌بگیر تأمین اجتماعی شده‌اند که همه‌ماهه به آنها مستمری پرداخت می‌شود.
آمار رسمی سازمان تأمین اجتماعی نشان می‌دهد که از میزان تخمینی کارگران ساختمانی که بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر هستند، ۷۰۰ هزار نفر آنها بیمه شده‌اند یعنی این سازمان تأیید کرده است از این لشکر ۱٫۵ میلیون نفری، حدود ۴۶ درصد آنها بیمه شده‌اند که یعنی ضرب نفوذ بیمه در میان این قشر، کمتر از ۵۰ درصد است. تازه با فرض اینکه این آمارها و برآوردها درست باشد. ضرب نفوذ بیمه در میان قشری که تدقیق در شرایط کاری آنها نشان می‌دهد «شرایط فیزیکی خاص این صنعت مانند به‌کارگیری اجسام سخت و سنگین مانند انواع بلوک، آجر و انواع قطعات فلزی، محیط کاری مرتفع در ساختمان‌های چندطبقه، به‌کارگیری انواع دستگاه‌های برش برقی، حضور کارگران روزمزد ناآشنا به خطرات، ورود برخی سازندگان غیرمتخصص و غریبه با مباحث ایمنی، گسترده‌گی کارگاه‌های ساختمانی و سختی نظارت بر عملکرد تک‌تک واحدها و ده‌ها مورد دیگر سبب شده که وقوع حوادث در محیط‌های مرتبط با صنعت ساختمان نسبت به سایر صنایع آمار بیشتری را به خود اختصاص دهد».
آن‌طورکه در گزارش‌های همین صفحه درباره حوادث حین کار در ماه‌های گذشته نیز مورد توجه قرار گرفته است، طبق آمار، «میانگین دنیا در مورد حوادث ناشی از اشتغال در صنعت ساختمان بین پنج تا ۱۵ درصد است در حالی که این عدد در ایران ۴۰ تا ۵۰ درصد است. یعنی تقریبا نیمی از حوادث کار در ایران مربوط به بخش ساختمان می‌شود و ۵۰ درصد دیگر مربوط به آن ۱۳٫۱۲ میلیون کارگر دیگر است. اگر به عنوان مثال در سال هزار کشته داشته باشیم، ۵۰۰ کشته مربوط به کارگران ساختمانی است و ۵۰۰ کشته مربوط به آن ۱۳٫۱۲ میلیون نفر است. این موضوع عمق فاجعه را در بخش ساخت‌وساز کشور نشان می‌دهد».

در گزارش‌های مطبوعاتی هم بارها تأکید شده است: «در بخش نظارت و بازرسی عمده پروژه‌های ساختمانی در کشور ساخته و تمام می‌شود، دربخ از اینکه یک نفر از اداره کار یا مرکز بهداشت برای نظارت و بازرسی به این محیط‌ها سرکشی کند، وضعیت به گونه‌ای است که به اعتقاد فعالان کارگری، بازرسی از پروژه‌های ساختمانی بیشتر نمادین بوده یا اینکه پروژه بسیار بزرگ است و از این محیط یک بازرسی کلی صورت می‌گیرد. نکته قابل تأمل اینکه اغلب بازرسی‌ها و نظارت‌ها بعد از رخ‌دادن حادثه است که آن هم صرفا برای بررسی اوضاع است نه تذکر به کارفرما».

یک جای کار، می‌لنگد

دولت بارها و بارها از فعال‌بودن پروژه‌های صنعت ساختمان در قالب مسکن ملی خبر داده است. بررسی خیرها نشان می‌دهد هشتم اردیبهشت ارسال‌ن مالیکی که به استان لرستان و بازدید از سایت نهضت ملی مسکن بروجرذ رفته بود بر این موضوع تأکید کرد: دو میلیون و ۵۰۰ هزار واحد مسکن ملی در حال ساخت است. وزیر راه و شهرسازی نیز بارها و

آب پاکي روی دست کارگران و بازنشستگان

خبر

نرخ بی‌کاری؛ کمتر از ۸درصد!

شرق: فضای کشور پر شده از حال و هوای مهاجرت! اینکه بدانیم این فکر از کجا آمده و چطور با این ضرب نفوذ، شیوع پیدا کرده است، دردی از دردها دوا نمی‌کند اما کارشناسان و برخی از اهل مهاجرت، موضوعات مختلف از جمله بی‌کاری را عامل چنین اقدامی اعلام می‌کنند. بی‌کاری‌ای که صرف‌نظر از تعاریف اقتصادی و اجتماعی آن، بیشتر محصول احساسی است که از ناکارآمدبودن حاصل می‌شود. در کنار همه این موارد، حتی اگر بی‌کاری صرفا را که در سال‌های گذشته، به طور ویژه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی را تهدید کرده است، مد نظر داشته باشیم مطابق آمار دولتی، در حال کاهش است، چنان‌که معاونت اشتغال وزارت کار از ثبت بیش از ۹۰۰ هزار بیمه‌شده جدید تأمین اجتماعی و کاهش ۱۰ درصدی تعدیل نیروی کار در سال گذشته خبر داده و ابراز امیدواری کرده است: تا پایان دولت نرخ بی‌کاری به کمتر از هشت درصد برسد. ایسنا نقل‌قولی از محمود کریمی‌بیرونند معاون اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی منتشر کرده که او با اشاره به کاهش ۱۱٫۸ درصدی نرخ بی‌کاری فارغ‌التحصیلان اعلام کرده است: براساس داده‌های موجود، نرخ اشتغال ناقص ۸٫۲ درصد و نرخ بی‌کاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ سال به ۲۱٫۲ درصد رسیده است. این در حالی است که خالص اشتغال ایجادی کشور در سال ۱۴۰۲ با رقم کم‌نظیر ۷۷۵ هزار نفر رسیده است. او با بیان اینکه استخراج این آمار در حالی است که در استاندارد متغیره تغییری ایجاد نشده و هیچ‌گونه آمارسازی در این باره وجود ندارد، متذکر شد: در وزارت کار موظف هستیم طبق وعده ایجاد یک میلیون شغل عمل کنیم و به‌صورت سالانه، مداوم و مستمر، تحقق این وعده را گزارش داده‌ایم. در سال گذشته بیش از ۹۰۰ هزار بیمه‌شده جدید در سازمان تأمین اجتماعی داشتم و تعدیل نیروی کار ۱۰ درصد کاهش یافته است؛ همچنین در ۲۵ استان کشور با کاهش نرخ بی‌کاری مواجه بودیم. کریمی‌بیرونند تحقق این آمار را حاصل هم‌افزایی همه دستگاه‌های حاکمیتی دانست و گفت: در بحث اقدامات صورت‌گرفته در حوزه احیای واحدهای نیمه‌فعال و راکد وارد عمل شدیم و در حوزه مشاغل خانگی نیز طی سال گذشته بیش از چهار هزار میلیارد تومان پرداخت کردیم که این رقم کم‌نظیر است. معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت کار تصریح کرد که در حوزه اشتغالی در سال گذشته ر افزایشی و به میزان ۴۱٫۳ درصد ذکر کرد و گفت: این به معنای رسیدن به نقطه مطلوب و نبود چالش نیست بلکه نشانگر آن است که دولت در حوزه بازار کار روی ریل درست قرار گرفته است و امیدواریم تا پایان دولت نرخ بی‌کاری به کمتر از هشت درصد برسد.

مشکل طلافروشان حل شد

تاپ‌رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران خبر داد که به اعتراض طلافروشان رسیدگی شده است. نادر بذرافشان در گفت‌وگو با ایلنا توضیح داد: جلساتی برای حل مشکل طلافروشان برگزار شد و خروجی این جلسات این بود که ضوابط ثبت موجودی طلا فقط برای سه گروه الزامی شود؛ اولین گروه افرادی که به قصد تجاری اقدام به ورود کالای مشمول به قصد داشته باشند، گروه دوم اشخاصی که به قصد تجاری اقدام به خروج کالای مشمول از کشور را دارند و گروه سوم تولیدکنندگان گروه کالایی یعنی کسانی که طلای استخراج‌شده از معدن را به شمش تبدیل می‌کنند. مابقی افراد فعال در صنعت طلا ملزم به ثبت موجودی نیستند. بنابراین از این پس سه گروه واردکننده، صادرکننده و تولیدکننده شمش (از بروسه استخراج از معدن تا تبدیل به شمش) باید موجودی را در حساب‌های بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی اصلاحی ۵ بهمن ۱۴۰۱ را برای اجرا به وزارتخانه‌های کشور، راه‌وشهرسازی، اقتصاد و تعاون ابلاغ کرد.
اکبر شوکت رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی درخصوص ابلاغ قانون بیمه کارگران ساختمانی به «جهان صنعت» گفت: بررسی‌ها نشان می‌دهند آن چیزی که نمایندگان کارگران و کمیسیون اجتماعی مجلس دنبال آن بود تصویب نشد. طرحی که کمیسیون اجتماعی مجلس ارائه کرده بود، تلفیقی از متراز ساختمان و حداقل دستمزد بود که کاملا منطقی بود. همه اینها باعث شد روز چهارشنبه رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی به گزارش سازمان تأمین اجتماعی واکنش نشان دهد و اعلام کند: آمار کارگران ساختمانی را راستی‌آزمایی کنید؛ فقط سه درصد از کارگران شرکت‌های ساختمان‌ساز در کشور بیمه شده‌اند!